

« zurück blättern vor »

WIC subst. m., ab 1913; ‘Scherz, Spaß, Witz’ – ‘dowcip, kawał, żart’: vor 1919 Tet., Sw *Głupie wice z ulicy – oświadczył Izidor Maiblum, uśmiewszy s[i_ɛ]*. ◦ 1936 HABKURZ 232 *Hej, panowla, to nie wic!* ◦ 1947 Kurasz.Jęz. 27, DOR *Gadano (...) kiepskie wice.* – Sw (gm.), DOR (przestarz.). ◊ **Etym:** nhd. *Witz* subst. m., ‘Scherz, spaßiger Einfall’, GRI.

« zurück blättern vor »